

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/272/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717206632
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5717206632.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Ladislava Mejstrika, v právnej veci žalobcu: Ing. V. E., PhD., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXA/XXX, O. zastúpeného JUDr. Michalom Slameňom, advokátom so sídlom B. XX, Q. proti žalovanému: SH Holzhandel s. r. o., so sídlom Nám. SNP 15, Bratislava, IČO: 45 596 735, zastúpenému Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Páričkova 15, Bratislava, IČO: 47 253 983, o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaného na uzavretie kúpnej zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 18C/4/2017-237 zo dňa 02. 05. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. V poradí I. rozsudkom č.k. 18C/4/2017-137 zo dňa 09. 01. 2018 súd prvej inštancie podľa § 50a ods. 1, 2, 3, § 588, § 589 OZ nahradil vyhlásenie vôle žalovaného ako predávajúceho k uzavretiu kúpnej zmluvy so žalobcom ako kupujúcim na predaj CKN parcely č. 287 lesný pozemok o výmere 213371 m², CKN parcely č. 288 ostatná plocha o výmere 5211 m², CKN parcely č. 289 lesný pozemok o výmere 276991 m², zapísaných na LV č. XXX k.ú. W., okres Q., ktorej písomné vyhotovenie tvorí neoddeliteľnú súčasť výroku rozsudku s tým, že kúpna cena vo výške 5 600,- eur žalobcom bola zaplatená vopred a súčasne žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca ako budúci kupujúci a žalovaný ako budúci predávajúci uzatvorili 03. 03. 2015 zmluvu o budúcej zmluve, v ktorej sa zaviazali do dohodnutej doby uzavrieť kúpnu zmluvu na predmetné parcely, ktorá obsahovala všetky jej podstatné náležitosti, a to zmluvné strany, predmet kúpy, kúpnu cenu, pretože v texte článku II./1.d, kde má byť uvedená výška ceny, je žalovaným dopísaná hviezdička a text po preložení z nemčiny do slovenčiny 350 m³ guľatiny bez prírezkov a zlého dreva. Neprihliadol k námietke žalovaného, že v zmysle článku IV./2 zmluvy o budúcej zmluve je pre výklad rozhodujúce slovenské znenie, keďže vychádzajúc z výpovede svedka J. a žalobcu žalovaný sám dopísal uvedený text v súvislosti s výškou kúpnej ceny, čím bola prejavená jeho vôľa poznateľná aj pre žalobcu ako dohoda o spôsobe určenia kúpnej ceny, t. j. že táto bude určená ako ekvivalent za 350 m³ dreva vyťaženého na pozemku vo vlastníctve žalobcu. Vychádzajúc z výpovede žalobcu, žalovaného a svedka J., ako aj jazykového vyjadrenia v článku II./1.d prejavená vôľa žalovaného so zreteľom na okolnosti, za akých bola zmluva o budúcej zmluve uzatvorená, a to jej účel dosiahnuť na strane žalovaného výrub stromov na jeho pozemkoch, zodpovedal obsahu vôle žalovaného ako ho prezentoval počas sporu žalobca a tento preklad nie je ani v rozpore s jazykovým prejavom zachyteným v písomnej forme (§ 35 ods. 2 OZ), čo potvrdzuje aj článok III./3, podľa ktorého žalovaný nadobúda vlastnícke právo k tejto guľatine. Žalovaný v spore nepopieral dohodu o tom, že žalobca sám zabezpečí predaj tohto dreva a cenu mu vyplatí. Podľa § 588 OZ kúpna cena môže byť určená ako dohoda o výške ceny alebo

dohoda o spôsobe, akým sa cena vytvorí s podmienkou, že tento spôsob ju dostatočne určuje, t. j. zákon nevylučuje, aby si zmluvné strany dohodli aj nepeňažnú formu plnenia ako v tomto prípade. Určitosť tohto zmluvného dojednania žalobca preukázal zmluvou, ktorú uzatvoril so spoločnosťou HUBER-TAZREITER, z ktorej vyplýva, že cena za predaj guľatiny v objeme 350 m³ bola vyplatená žalovanému na jeho účet vo výške 5 160,- eur. Pri námietke žalovaného, že predmet kúpnej zmluvy by nepredával za takto nízku cenu, poukázal na účel zmluvy o budúcej zmluve vyplývajúci aj z výpovede svedka J., ktorým bolo zo strany žalobcu pre žalovaného dosiahnuť povolenie na kompletný výrub stromov na jeho pozemkoch, čomu zodpovedala aj zmluvná povinnosť žalobcu v zmysle článku II./1 písm. a/, aa/, bb/, b/, c/. Pre splnenie tejto zmluvnej povinnosti bola dohodnutá kúpna cena 350 m³ guľatiny vyťažených z pozemkov žalobcu, pričom ani uvedený svedok nepotvrdil, že mala byť 270 000,- eur, keďže táto suma predstavovala plánovaný výnos, s ktorým žalovaný rátať pri výrube stromov (lesných porastov) starších ako 30 rokov po vybavení povolenia žalobcom na ich výrub. Neprihliadol k námietke žalovaného na potrebu aplikácie ust. § 50a ods. 3 OZ, pretože žalobca preukázal vyvíjanie aktivít smerujúcich k nadobudnutiu povolenia na výrub lesných porastov, čo bolo preukázané aj výpoveďou svedka B., že niekedy v roku 2015 bol za ním žalobca a pýtal sa, aká je možnosť výrubu stromov na pozemkoch žalovaného, v dôsledku čoho ho informoval, že je naplnená plánovaná ťažba a zdravé stromy sa ťažiť nemôžu, resp. môžu len v prípade kalamity alebo možno požiadať o rekonštrukciu lesných porastov, na základe čoho ho žalobca požiadal, či by mohli realizovať druhú možnosť, o čom informovali aj svedka J. a informovali sa aj na príslušnom lesnom úrade, čo potrebujú k žiadosti na rekonštrukciu lesného porastu. Uvedené potvrdil aj svedok W., ktorý vypovedal, že so žalobcom a s p. B. sa stretli, aby sa našiel spôsob ako revitalizovať les, pričom pripravoval sa aj projekt na jeho rekonštrukciu, ktorá zahŕňa aj výrub lesného porastu a to za 100 000,- eur. Žalovaný si pritom sám neplnil povinnosti vlastníka, napriek upozorneniam svedka B. ako lesného hospodára a svedka J., ktorý ho na Slovensku zastupoval, pretože nerobil preventívne opatrenia na zabránenie rozširovaniu lykožrúta a teda znehodnotenie lesného porastu. Pokiaľ preto došlo k výrubu lesného porastu vo vlastníctve žalovaného v dôsledku kalamity, ktorá nastala v zime 2015/2016, nemožno to pripísať na ťarchu žalobcu v zmysle námietky žalovaného, že si nespĺnil svoju zmluvnú povinnosť z článku II./1 písm. a/ zmluvy o budúcej zmluve. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, že žalobca nevyvíjal aktivity bezprostredne po vzniku zmluvy, keďže v nej nebol dohodnutý časový horizont splnenia si tejto povinnosti. Z výpovede svedka B. vyplynulo, že žalobca sa so žiadosťou v zmysle uvedenej povinnosti na neho obrátil v lete 2015 možno dôvodne predpokladať vzhľadom na dátum uzatvorenia zmluvy (03. 03. 2015), že žalobca začal s plnením povinnosti v rozumnom čase po jej vzniku, keď samotný žalobca nemohol ovplyvniť udelenie tohto povolenia príslušným orgánom. Keďže ťažba dreva na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného bola v zmysle potvrdenia o ukončení ťažby ukončená v mesiaci november 2016, vznikla mu povinnosť v zmysle zmluvy v lehote 10 dní od ukončenia ťažby (čl. II./1 písm. c/) uzavrieť so žalobcom ako kupujúcim kúpnu zmluvu. Pri splnení si povinnosti žalobcu mal za spravodlivé žiadať od žalovaného splnenie si jeho zmluvnej povinnosti v zmysle čl. II./1.c zmluvy o budúcej zmluve, teda uzavrieť kúpnu zmluvu, a preto žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal nahradenia vyhlásenia vôle žalovaného súdnym rozhodnutím v súlade s ust. § 50a ods. 2 OZ, vyhovel. Vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore mu podľa § ust. § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP odvolanie žalovaný a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá, resp. ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za nesporné, že strany uzavreli zmluvu o budúcej zmluve, na základe ktorej sa každá zaviazala splniť určité podmienky, ktorých splnenie následne malo smerovať k uzatvoreniu riadnej kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa mal žalobca stať vlastníkom lesných pozemkov žalovaného. V dôsledku nespĺnenia si povinnosti žalobcu došlo k rozšíreniu lykožrútovej kalamity do takej miery, že to spôsobilo zmenu okolností, z ktorých pri uzatváraní zmluvy vychádzali, z ktorého dôvodu nie je od neho spravodlivé žiadať uzavretie zmluvy (§ 50a ods. 3 OZ). Uvedené aj v dostatočnej miere preukázal, avšak súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, pričom rozpornými tvrdeniami v rámci odôvodnenia rozsudku spôsobil jeho nepreskúmateľnosť. V čase začatia rokovaní začiatkom roku 2015 bola na jeho pozemkoch ukončená riadna ťažba, z ktorého dôvodu v zmysle právnych predpisov ďalšia nebola možná. Žalobca sa však ponúkol, že sprostredkuje povolenie na vyťaženie porastov v jeho vlastníctve, na základe čoho mal následne on previesť pozemky ako protiplnenie za zabezpečenie povolenia a vyrúbanie zdravých stromov spolu do zmluvy rukou dopísanými 350 m³ dreva z parcely vo vlastníctve žalobcu, v ktorom zmysle bola aj pripravená zmluva uzavretá 03. 03. 2015. Svedok J. vo svojej výpovedi uviedol, že jeho cieľom bolo získať výťažok z výrubu

lesa a keďže mu lesný hospodár, resp. zákon nedovoľoval tento výrub dreva urobiť na týchto pozemkoch a žalobca sa zaviazal zabezpečiť tieto povolenia, preto vznikla zmluva. Ďalej uviedol, že rátať s výnosom približne 300 000,- eur za zdravé drevo zo svojich parciel s tým, že žalobca mal ešte doplatiť 350 m³ dreva vyťažených na jeho pozemku. Táto nízka cena za cenu lesa bola kompenzovaná snahou žalobcu, ktorú mal vyvinúť s cieľom zabezpečiť výrub lesa. Súd však uvedené fakty odignoroval a pri kúpnej cene sa stotožnil len s časťou výpovede svedka, zvyšok ohľadne kompenzácie z výťažku z ťažby do úvahy nebral vôbec. S dohodnutou ťažbou mal začať až po doručení povolenia a až po jej ukončení malo dôjsť k uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy. Svoje pozemky mohol predať za presnú peňažnú sumu, ktorá by však v žiadnom prípade za hektáre jemu patriaceho lesa nepredstavovala približne 5 000,- eur, pričom ak mala kúpnu cenu predstavovať suma zodpovedajúca 350 m³ dreva z pozemku žalobcu, bolo úplne bezpredmetné, aby tento pre neho zabezpečoval povolenie na výrub a takéto ustanovenie vôbec do zmluvy zapracovávať, s čím sa taktiež súd prvej inštancie nevysporiadal. Navyše, od začiatku popiera to, že by obdržal sumu 5 160,- eur, pričom súd mal za to, že k vyplateniu došlo, vychádzajúc zo zmluvy žalobcu s tretím subjektom, do ktorej bolo dopísané, že na želanie žalobcu bola suma vyplatená žalovanému, žalobca pritom žiadnym spôsobom nepreukázal, že k zaplateniu došlo. Žalobca tvrdil, že do riadnej kúpnej zmluvy priloženej k žalobe bola daná cena dreva vo výške 5 600,- eur, na ktorú sa ako zaplatenú kúpnu cenu odvoláva aj súd, avšak z predloženej zmluvy s firmou HUBER-TAZREITER vyplýva 5 160,- eur. Nesprávny je aj preklad tejto zmluvy z nemčiny, keďže tento mal znieť, že výnos bude len vyplatený, nie, že k vyplateniu už došlo, a teda ani zmluva vyplatenie peňažnej čiastky nepreukazuje. K ťažbe, ktorá sa na jeho pozemkoch uskutočnila, žalobca žiadnym spôsobom neprispel, keďže išlo o ťažbu v dôsledku veľkého rozšírenia sa lykožrútovej kalamity po horúcom a suchom lete v roku 2016, pričom kalamitné drevo ani zďaleka nemôže kompenzovať kúpnu cenu, s ktorou sa pri vzniku zmluvy počítalo, keďže sa vychádzalo z toho, že sa bude ťažiť drevo zdravé. Svedok J. pritom vypovedal, že nedostal od žalobcu žiadne oznámenie o vybavení povolenia. Prevod jeho rozsiahlych pozemkov má byť realizovaný len z dôvodu niekoľkých telefonických oznámení žalobcu uvedenému svedkovi v časovom horizonte roka o tom, že sa na veci údajne pracuje a že žalobca bol údajne na úrade. Žiadne písomné stanovisko alebo písomné potvrdenie o zabezpečení povolenia žalobcu nepredložil. Je teda na zváženie, či na základe nejakého neurčitého a údajného informovania sa na úrade má dôjsť k takémuto rozsiahlemu prevodu pozemkov. Predmetom plnenia v zmysle dopísanej poznámky pritom malo byť reálne 350 m³ guľatiny a nie výnos z jej predaja, či spracovania, ktorý by mu navyše mala poskytnúť tretia osoba (čl. III./1 zmluvy o budúcej zmluve). 350 m³ guľatiny z pozemku žalobcu mal vyťažiť sám a zužitkovať ich podľa svojej potreby a uváženia. Vzhľadom na uvedené nemohol ťažiť ani na pozemkoch žalobcu, ani svojich, a teda ani oznámiť ukončenie ťažby žalobcovi v zmysle zmluvy. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by splnil svoj záväzok, a teda sa nemôže domáhať splnenia záväzku jeho uzavrieť kúpnu zmluvu (§ 560 OZ). Rozhodnutie súdu, pokiaľ ide o ťažbu na jeho pozemkoch, stojí iba na tvrdenom informovaní sa na podmienky rekonštrukcie porastov, ktoré však nikdy nedostal a pokiaľ ide o ťažbu na pozemkoch žalobcu, taktiež neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by mu doručil povolenie na ťažbu alebo že by ho na túto ťažbu v zmysle čl. III./1 zmluvy vyzval. Súd nedostatočným spôsobom odôvodnil odmietnutie aplikácie § 50a ods. 3 OZ, keďže kalamita, ktorá viedla k takmer úplnému výrubu porastov v jeho vlastníctve, prišla až v lete 2016, t. j. takmer rok a pol po uzavretí zmluvy. Táto kalamita spôsobila zmenu v pomeroch, z ktorých strany pri uzatváraní zmluvy vychádzali, nakoľko predmetom rokovania strán začiatkom roka 2015 bolo sprostredkovanie povolenia na ťažbu zdravého dreva.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu sa stotožniac s jeho skutkovými a právnymi závermi. Ďalej uviedol, že v zmysle výpovede svedka J. tento vypracoval na pokyn žalovaného návrh zmluvy o budúcej zmluve a pokiaľ by žalovaný podmieňoval uzatvorenie riadnej zmluvy dosiahnutím výnosu 300 000,- eur zo svojich parciel, bol toho názoru, že by túto podmienku do návrhu zmluvy o budúcej zmluve zapracoval, nakoľko je to podmienka závažná, ktorej splnenie by malo pre uzatvorenie riadnej kúpnej zmluvy rozhodujúci vplyv. Keďže tak neurobil, nemôže teraz toto svoje pranie používať ako dôvod, prečo neuzatvorí riadnu zmluvu. K námietke žalovaného, že kvôli nesprávnemu prekladu jeho zmluvy s firmou HUBER-TAZREITER táto nepreukazuje, že došlo k vyplateniu peňažnej čiastky žalovanému, uviedol, že tento počas celého konania netvrdil, že finančné prostriedky mu neboli vyplatené, ani nenapadol jeho tvrdenie, že sa tak stalo.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP svojím uznesením č.k.

9Co/199/2018-195 z 28. 02. 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 ods. 2 CSP tvorí súčasť základného práva strán na súdnu ochranu a vyžaduje, aby sa súd jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, keďže inak sa stáva nepreskúmateľným, čo znemožňuje strane v neprospech ktorej sa tak stalo, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd konštatoval, že v čl. IV./2 zmluvy o budúcej zmluve sa strany dohodli, že zmluva sa vyhotovuje v slovenskom jazyku s prekladom do jazyka nemeckého, pričom pre výklad je rozhodujúce slovenské znenie. V slovenskom znení zmluvy o budúcej zmluve sa však žiadne ujednanie o cene predmetu kúpnej zmluvy nenachádza, a preto to, čo je uvedené v nemeckom preklade, nemôže byť pre posúdenie veci relevantné, s ktorými skutočnosťami majúci vplyv na platnosť zmluvy o budúcej zmluve, keďže musí obsahovať podstatné náležitosti kúpnej zmluvy, sa súd prvej inštancie napriek tomu, že boli žalovaným namietané, nevysporiadal. Zo zmluvy o budúcej zmluve vyplýva povinnosť žalobcu vyvíjať aktivity smerujúce k udeleniu povolenia na výrub lesných porastov na pozemkoch žalovaného (ktoré mali byť predmetom kúpnej zmluvy) starších ako 30 rokov (čl. II./1 písm. a/, aa/), ako aj na jeho pozemkoch (čl. II./1 písm. a/, bb/), pričom žalovaný okamžite po doručení týchto povolení mal povinnosť zabezpečiť plynulú ťažbu dreva (čl. II./1 písm. b/) a následne ukončenie ťažby okamžite oznámiť, aby mohlo dôjsť do 10 dní k uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy (čl. II./1 písm. c/). Z uvedeného, ako aj z výpovede samotného žalobcu (č.l. 77 spisu) a svedka U. J. jednoznačne vyplýva povinnosť žalobcu zabezpečiť povolenie na výrub lesných porastov starších ako 30 rokov na pozemkoch žalovaného, keďže až po doručení povolenia mal tento začať s ťažbou, pričom žalobca ani len netvrdil, že by takéto povolenie žalovanému doručil, keď tvrdil, že len vyvíjal aktivity na jeho zabezpečenie, čo však je pre posúdenie veci vzhľadom na uvedené irelevantné, s čím sa súd prvej inštancie nevysporiadal, napriek tomu že žalovaný uvedené skutočnosti namietal. Pritom až po splnení tejto povinnosti zo strany žalobcu a následnej ťažby žalovaným na základe povolenia (nie veternej a lykožrútovej kalamity) mal žalovaný povinnosť uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu, pričom zabezpečenie predmetného povolenia malo vplyv aj na kúpnu cenu, ak by bola v slovenskom znení zmluvy dojednaná.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 380 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, počas ktorého vykoná dokazovanie v uvedenom smere a vo veci opätovne rozhodne vysporiadajúc sa jasne a korektným spôsobom so všetkými hore uvedenými skutkovými a právnymi skutočnosťami a v nadväznosti na ne aj námietkami žalovaného, či už počas prvoinštančného alebo odvolacieho konania.

5. Súd prvej inštancie následne po doplnení dokazovania v poradí II. rozsudkom č.k. 18C/4/2017-237 z 02. 05. 2019 žalobu žalobcu podľa ust. § 50a ods. 1, 2, 3, § 588, § 589 OZ zamietol a žalovanému proti nemu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po zopakovaní dokazovania mal za to, že skutkový stav ako bol zistený v čase jeho prvého rozhodnutia 19. 01. 2018, z ktorého zisteného skutkového stavu vychádzal aj Krajský súd v Žiline v čase rozhodovania 28. 02. 2019, sa nezmenil, a preto vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu. Po preukázaní, že v slovenskom znení zmluvy o budúcej zmluve nie je dohoda o cene budúcej kúpnej zmluvy, má táto okolnosť vplyv na platnosť zmluvy o budúcej zmluve v súlade s ust. § 50a ods. 1 OZ, v zmysle ktorého účastníci budúcej zmluvy sa musia dohodnúť aj o podstatných náležitostiach budúcej zmluvy, lebo zmluva o budúcej zmluve nie je samostatným zmluvným typom, ale sa viaže na inú zmluvu, ktorá sa má v budúcnosti uzavrieť a v dôsledku toho obsah a náležitosti tejto zmluvy o budúcej zmluve závisí od toho, aká zmluva má byť v budúcnosti uzavretá. Čiže v zmluve o budúcej zmluve podľa ust. § 50a ods. 1 OZ musia byť dohodnuté všetky podstatné náležitosti budúcej zmluvy, v danom prípade kúpnej zmluvy, ktorá podľa ust. § 588 OZ musí obsahovať dohodu o kúpnej cene ako podstatnú náležitosť tejto kúpnej zmluvy v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, t. j. zákon vyžaduje, aby sa jej účastníci dohodli na predmete kúpy a kúpnej cene. Vzhľadom na uvedené bolo dôvodné vyhodnotiť zmluvu o budúcej zmluve ako absolútne neplatný právny úkon podľa ust. § 39 OZ, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, a to v spojení s ust. § 50a ods. 1 OZ. Vychádzajúc z toho, že v slovenskom znení zmluvy o budúcej zmluve sa žiadne ujednanie o cene predmetu kúpnej zmluvy nenachádza, a preto to, čo je uvedené v nemeckom preklade, nemôže byť pre posúdenie vecí relevantné za situácie, keď neboli produkované v ďalšom konaní (po zrušení rozsudku) nové skutočnosti, ani iné dôkazy, bolo dôvodné vyhodnotiť zmluvu o budúcej zmluve ako neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu, t. j. ust. § 50a ods. 1 OZ, lebo pri zmluve

o zmluve budúcej sa zmluvné strany nedohodli aj o podstatných náležitostiach budúcej zmluvy - kúpnej zmluvy podľa § 588 a nasl. OZ, preto žalobu žalobcu zamietol.

Pri ďalšej skutočnosti, ktorá bola medzi stranami sporná, a to, či boli splnené podmienky (v prípade, ak by bola zmluva o zmluve budúcej platne uzatvorená) uviedol, že ani k tejto spornej skutočnosti neboli produkované nové skutočnosti a dôkazy v ďalšom konaní (po zrušení rozsudku), potom za situácie, že skutkový stav ako bol zistený v čase jeho prvého rozhodnutia, z ktorého zisteného skutkového stavu vychádzal aj Krajský súd v Žiline v čase jeho rozhodovania sa tento skutkový stav nezmenil ani ku dňu jeho druhého rozhodnutia, a preto bolo irelevantné (v prípade platnosti zmluvy o budúcej zmluve), že žalobca vyvíjal aktivity, keďže až po doručení povolenia na výrub stromov na pozemku žalovaného mal tento začať s ťažbou, pričom žalobca ani len netvrdil, že by takéto povolenie žalovanému doručil. O trovách konania vzhľadom na plný úspech žalovaného vo veci rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, g/, h/ CSP a žiadal ho zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť. Poukázal na to, že žalovaný v prvoinštančnom konaní namietal, že v zmysle čl. IV. bod 2 zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy je pre výklad rozhodujúce slovenské znenie, z čoho vyplýva, že slovenské znenie je rozhodujúce pre jej výklad a nie pre jej platnosť. Vzhľadom na to, že návrh zmluvy mu predložil žalovaný prostredníctvom svojho konateľa, ktorý je občan Rakúskej republiky, ktorý k návrhu v nemeckom texte doplnil spôsob určenia kúpnej ceny, súhlasil a teda na jeho návrh prijal (§ 43a ods. 1, 2, § 43c ods. 1, 2, § 44 OZ), mal za to, že k riadnemu uzatvoreniu zmluvy o budúcej zmluve medzi účastníkmi došlo a je platná. Medzi účastníkmi žalobcom a žalovaným teda bola uzavretá zmluva o budúcej zmluve, na základe ktorej sa za podmienok tejto zmluvy zaviazal žalovaný, že s ním uzatvorí kúpnu zmluvu na odpredaj lesných pozemkov, nachádzajúcich sa v k.ú. W.. V tejto zmluve bol dohodnutý aj spôsob určenia kúpnej ceny, za ktorú budú tieto pozemky odpredané, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé a potvrdené jednak žalovaným, jednak svedkami, ktorí boli vypočutí na pojednávaní, že dohodnutá kúpna cena, za ktorú by mali byť odpredané tieto pozemky, bola vo výške 350 m³ dreva, ktoré sa nachádzajú na pozemku, ktorý bol vo vlastníctve žalobcu. Vo výsluchu žalovaného, sám priznal, že rozumel tomu tak, že ide o hodnotu tejto vyťaženej guľatiny. V časti zmluvy, v ktorej sa hovorí o vykonávaní aktivity žalobcu smerujúcej k výrubu stromov je uvedené v čl. II. 1.: za Ing. V. E. vyvíja aktivity smerované k povoleniam výrubu lesných porastov starších ako 30 rokov: aa/ na nehnuteľnostiach v zmysle čl. I./1 tejto zmluvy pre spoločnosť žalovaného, bb/ na jeho nehnuteľnostiach, ktoré priamo susedia s nehnuteľnosťami v zmysle čl. I./1 a vytvoria s nimi lesný celok. K aa/ počas pojednávaní na súde prvej inštancie bolo preukázané, že nebol vlastníkom týchto pozemkov a mohol len spolupracovať s lesným hospodárom s p. B., ktorý pri výsluchu potvrdil, že sa zúčastnil rokovaní s lesným úradom, z ktorého vyšlo, že jediná možnosť ako dosiahnuť výrub celej parcely alebo celých parciel je urobiť rekonštrukciu lesa. Na základe toho mal byť spracovaný projekt rekonštrukcie lesa, avšak žalovaný sa nevyjadroval, nebolo možné ho zastihnúť, neurobil žiadne činnosti smerujúce k tomu, aby sa zabránilo ďalšiemu znehodnoteniu lesa napadnutím škodcom. Aj napriek tomu, že mu bolo prostredníctvom p. J., ktorý ho zastupuje na Slovensku v tejto časti, oblasti dávané na vedomie, aké má vykonať všetky opatrenia, aby nedošlo k zničeniu zostávajúcej časti lesa, žalovaný počas celej doby nereagoval a došlo to až do takého štádia, že táto nevyrúbaná časť lesa bola úplne napadnutá škodcami a súčasne z tohto titulu bola napadnutá škodcami zrejme aj časť jeho pozemku a lesov. Čiže žalovaný sa v žiadnom prípade nesprával s odbornou starostlivosťou o svoj les, tak ako mu ukladá zákon o lesoch a sám spôsobil to, že došlo k znehodnoteniu dreva. Vychádzajúc z uvedeného svoj záväzok vyvíjať činnosť smerujúcu k vydaniu povolenia na výrub stromov na pozemkoch žalovaného splnil. K bb/ obec Socovce vydala rozhodnutie č. 210/2016 z 01. 06. 2016 ako príslušný orgán správy v prvom stupni vo veciach ochrany prírody na základe jeho žiadosti zo dňa 10. 05. 2016, ktorým udelila súhlas žiadateľovi na výrub stromov - smrekov cca 150 ks rastúce na parcele č. 247/3, nakoľko dreviny sú v zlom stave napadnuté škodcami za podmienok tam uvedených. Výrub stromov bol uskutočnený spoločnosťou HUBER-TAZREITER GmbH a táto spoločnosť sumu za tieto stromy vyplatila spoločnosti žalovaného, teda svoj záväzok o vykonávaní aktivít smerujúcich k výrubu stromov, ako aj zaplatenie kúpnej ceny splnil. Žalovaný predložil potvrdenie uvedenej spoločnosti, v ktorom je uvedené, že táto mu nevyplatila žiadnu sumu za drevo vyťažené na pozemku žalobcu. Preto poukázal na skutočnosť, že žalovaný počas celej doby konania v prvom stupni (aj keď mal túto zmluvu k dispozícii) netvrdil, ani nenapadol tvrdenie, že finančné prostriedky mu neboli vyplatené. Po skončení konania na okresnom súde začal na základe potvrdenia vydaného spoločnosťou HUBER-TAZREITER GmbH 12. 04. 2019 zisťovať komu bola, či vôbec vyplatená hodnota vyťaženej dreva z jeho parciel, pričom táto vo svojej odpovedi na oslovenie ním splnomocnenej kancelárie uviedla, že vždy odpočítali dobropis na guľatinu z lesov p. W. Z. a p. Ing. E. na p. Z. W., pričom množstvo dreva od p. E., čo dáva sumu 5 160,- eur

bolo dodané u p. W. a nebolo možné osobitne naložiť a oddeliť podľa druhu dreva, t. j. týmto je zahrnutý dobropis na drevo v sume 5 160,- eur v dodávkach p. W. a nie vykonaný samostatne. Z uvedeného vyplýva, že ním predložené potvrdenie je v rozpore s tvrdením spoločnosti HUBER-TAZREITER GmbH, ktoré predložil žalovaný. Toto potvrdenie preukazuje, že na účet žalovaného boli poukázané finančné prostriedky za drevo z jeho pozemkov, a teda kúpna cena bola v súlade so zmluvou o budúcej zmluve žalovanému uhradená a keďže žalovaný plnenie neodmietol, bola táto cena žalovaným akceptovaná a zmluvné podmienky naplnené. Tento dôkaz bez svojej viny nemohol predložiť v konaní pred okresným súdom, keďže ho získal až na základe činnosti ním splnomocnenej advokátskej kancelárie v Rakúskej republike, ktorej právnik je ako svedok pripravený pred súdom potvrdiť, že pri telefonicknej komunikácii so spoločnosťou HUBER-TAZREITER GmbH mu bolo povedané, že skutočnosti opísané v predmetnom potvrdení boli žalovanému známe a boli vykonávané v zmysle jeho inštrukcií.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca pri svojej argumentácii opomína ust. § 50a ods. 1 OZ, podľa ktorého účastníci sa môžu písomne zaviazat', že do dohodnutej doby uzavru zmluvu, musia sa však pritom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach, pričom podstatnými náležitosťami kúpnej zmluvy, k uzavretiu ktorej mala zmluva o budúcej zmluve smerovať, sú predmet kúpy a kúpna cena, pričom bez dohody na uvedených náležitostiach nemôže dôjsť platne k uzavretiu zmluvy o budúcej zmluve, aj pokiaľ sú naplnené všeobecné predpoklady uzavretia zmluvy podľa § 43a nasl. OZ, a to s ohľadom na § 39 OZ, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý obsahom alebo účelom odporuje zákonu, pričom ide o neplatnosť absolútnu, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti. Údajné dojednanie o kúpnej cene je značne neurčité, nakoľko sporové strany rozdielne vnímali jeho výklad. V priebehu celého konania zdôrazňovali a uviedol to aj svedok J. a napokon to vyplýva aj z účelu zmluvy samotnej a okolností jej uzavretia, že kúpnu cenu mal predstavovať výnos z vyťaženého dreva z jeho parciel, povolenie na výrub ktorého mal zabezpečiť v zmysle zmluvy žalobca a ako doplatok malo byť 350 m3 guľatiny z parciel žalobcu. Ak by ako tvrdí žalobca, slovenské znenie bolo rozhodné pre výklad zmluvy a nemalo vplyv na platnosť zmluvy, takéto dojednanie kúpnej ceny zjavne nespĺňa požiadavku stanovenú v ust. § 43a ods. 1 OZ, ktoré cituje aj žalobca a síce požiadavku dostatočnej určitosti. V takom prípade prichádza do úvahy výklad zmluvy, avšak dopísaný text je len v nemeckom znení zmluvy, ktoré pre výklad nie je rozhodujúce. V otázke určitosti kúpnej ceny tak musíme vychádzať iba zo slovenského znenia, v ktorom je časť ohľadne ceny iba vybodkovaná a ako taká zrejme nespĺňa požiadavku určitosti a pre výklad toho, čo strany zamýšľali, neposkytuje dostatočný podklad. Vzhľadom na uvedené je potrebné dať za pravdu súdu prvej inštancie, ktorý pre nedostatok v podobe kúpnej ceny považoval zmluvu o budúcej zmluve za neplatný právny úkon. Ak by sa s tým odvolací súd nestotožnil, poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého všetky okolnosti nasvedčujú, že 350 m3 guľatiny nemalo v žiadnom prípade predstavovať celú kúpnu cenu za predmet prevodu, a preto argumentácia žalobcu je nelogická a snaží sa presvedčiť, že by mal previesť rozsiahle pozemky za cenu približne 5 000,- eur (zodpovedajúcu približne 350 m3 guľatiny). Žalobca nepravdivo tvrdí, že z vykonaného dokazovania je zřejmé a potvrdené jednak ním ako aj svedkami, ktorí boli vypočutí, že dohodnutá kúpna cena bola vo výške 350 m3 dreva z pozemkov vo vlastníctve žalobcu, keďže nikde žiadnym spôsobom túto skutočnosť nepotvrdil. Jediný kompetentný svedok, ktorý sa mohol k otázke dojednania o kúpnej cene okrem neho a žalobcu vyjadriť, bol svedok J., ktorý viackrát zdôraznil, že kúpnu cenu mal kompenzovať výnos z vyťaženého dreva z pozemku žalovaného „plus drobný výnos z dreva na pozemkoch žalobcu.“ Sám viackrát pri svojom výsluchu zdôraznil, že kúpna cena mala byť kompenzovaná výrubom stromov na jeho pozemkoch, k čomu slúžilo zmluvné dojednanie, v zmysle ktorého mal žalobca zabezpečiť povolenie na výrub. Na otázku súdu, či kompletný výrub predstavoval 350 m3 dreva, jasne uviedol, že nie, to bolo navyše. Svedok J. pritom jednoznačne definoval zámer, v rámci ktorého kúpnu cenu za jeho pozemky mal predstavovať jednak finančný výnos zo zdravého dreva nachádzajúceho sa na jeho parcelách, na ktoré mal povolenie zabezpečiť žalobca a jednak dodatok malo byť ešte 350 m3 dreva z pozemku žalobcu. Odkázal na ustanovenia zmluvy, ktoré zaväzuje žalobcu vyvíjať aktivity smerované k vydaniu povolenia na výrub porastov starších ako 30 rokov na ich pozemkoch, pričom následne po doručení povolenia mal začať s dohodnutou ťažbou a po jej ukončení malo dôjsť k uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy. Uvedené zmluvné ustanovenie nebolo samoúčelné, svoj zmysel malo práve v súvislosti s kompenzovaním kúpnej ceny pozemkov. Táto nemohla byť v zmluve presne určená, nakoľko v dobe podpisu zmluvy sa nedalo presne určiť, aký objem dreva z jeho pozemkov sa vyťaží a za akú cenu sa tento následne predá. Zmluvu je teda potrebné vykladať vo vzájomných súvislostiach všetkých jej ustanovení a nie len izolovane aplikovať niektoré jej vybrané ustanovenia ako to činí žalobca. Vyvíjanie aktivity žalobcom samo o sebe pokiaľ nevedlo k nadobudnutiu povolenia, a teda k realizácii ťažby na jeho pozemkoch, je pre posúdenie nároku žalobcu nedostatočné, nakoľko bez vydania takéhoto povolenia nemohlo dôjsť k ďalším úkonom,

ktoré predpokladala zmluva (začatie ťažby po doručení povolenia, oznámenie o ukončení ťažby a následne uzavretie kúpnej zmluvy). Z uvedeného vyplýva, že žalobca požadoval uzavretie kúpnej zmluvy predčasne bez toho, aby splnil svoju časť zmluvných podmienok, od ktorých závisel ďalší postup vo veci (§ 560 OZ), pričom doposiaľ k žiadnej zmene skutkového stavu nedošlo. Vyjadrenie spoločnosti HUBER-TAZREITER GmbH nie je v rozpore s vyjadrením tejto spoločnosti z 12. 04. 2019, ktoré predložil, nakoľko uvádza, že dostal výlučne úhradu za guľatinu z jeho parciel, pričom z potvrdenia zabezpečeného žalobcom vyplýva len, že mu bolo zrejme dodané drevo v uvedenej hodnote a nie priamo predmetná suma. Uvedeným sa žalobca snaží presvedčiť, že mal mať takýmto spôsobom vedomosť (pri dodaní dreva, ktoré nebolo podľa vyjadrenia spoločnosti oddelené od iného dreva), že ide o zaplatenie žalobcom vypočítanej ceny za 350 m³ dreva z parciel vo vlastníctve žalobcu a týmto údajne mali byť naplnené zmluvné podmienky. Žiadne finančné prostriedky však preukázané neboli (malo ísť len o dodanie dreva), čo vyplýva z oboch vyjadrení spoločnosti. Žalobca mal pritom dostatok času na predloženie či už bankového výpisu alebo iného dokladu jednoznačne preukazujúceho, že k namietanému vyplateniu prostriedkov skutočne došlo, a preto nie sú splnené predpoklady pre uplatnenie novôt podľa ust. § 366 CSP. Vyjadrenie spolu s uvedeným potvrdením podávali na súde približne mesiac pred pojednávaním a žalobca v čase do vydania uznesenia o ukončení dokazovania nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, ktorým by napadol správnosť tohto potvrdenia, hoci túto možnosť mal. V končenom dôsledku uvedené potvrdenie tak či onak nie je rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie veci. Na základe predloženého potvrdenia zo strany žalobcu kontaktoval zástupcov firmy HUBER-TAZREITER GmbH, na základe čoho firma zrealizovala znovu kontrolu podkladov a došla k zisteniu, že suma vo výške 5 150,97 eur za guľatinu žalobcu nebola vyplatená žalobcovi, avšak ani žalovanému, pričom finančné prostriedky budú vyplatené žalobcovi (email zo dňa 28. 10. 2019), pričom v ďalšom emaily od uvedenej spoločnosti bolo oznámené, že v daný deň bola suma aj žalobcovi vyplatená, čím bol vyvrátený ďalší argument žalobcu o údajnom splatení údajnej kúpnej ceny za predmetné parcely. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu krajský súd dopĺňa, že v čl. IV./2 písomnej zmluvy o budúcej zmluve sa strany výslovne a jednoznačne dohodli, že zmluva sa vyhotovuje v slovenskom jazyku s prekladom do jazyka nemeckého (a to v jednej listine), pričom pre výklad je rozhodujúce slovenské znenie. V slovenskom znení zmluvy o budúcej zmluve sa však žiadne ujednanie o cene predmetu kúpnej zmluvy nenachádza, keďže miesto, kde sa malo uviesť, je len vybodkované, a preto to, čo je uvedené v nemeckom preklade, nemôže byť pre posúdenie veci relevantné. Aj keď podľa § 35 ods. 2 OZ právny úkon vyjadrený slovami (v tomto prípade návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o budúcej zmluve a jeho prijatie žalobcom) je potrebné vykladať aj podľa vôle toho, kto ho urobil, avšak len v prípade, že táto nie je v rozpore s výslovným a jednoznačným jazykovým prejavom. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom k tomu, že zmluva o budúcej zmluve neobsahuje podstatné náležitosti budúcej kúpnej zmluvy (§ 50a ods. 1 OZ), t. j. dohodu o kúpnej cene (§ 588 OZ), jedná sa o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, keďže svojím obsahom odporuje zákonu.

Ďalej na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu krajský súd dopĺňa, že z písomného vyhotovenia textu zmluvy o budúcej zmluve vyplýva povinnosť žalobcu vyvíjať aktivity smerujúce k udeleniu povolenia na výrub lesných porastov na pozemkoch žalovaného (ktoré mali

byť predmetom kúpnej zmluvy) starších ako 30 rokov (čl. II./1 písm. a/, aa/), ako aj na jeho pozemkoch (čl. II./1 písm. a/, bb/), pričom žalovaný okamžite po doručení týchto povolení mal povinnosť zabezpečiť plynulú ťažbu dreva (čl. II./1 písm. b/) a následne ukončenie ťažby okamžite oznámiť, aby mohlo dôjsť do 10 dní k uzavretiu kúpnej zmluvy (čl. II./1 písm. c/). Z uvedeného, ako aj z výpovede samotného žalobcu (čl. 77 spisu) a svedka U. J. jednoznačne vyplynula povinnosť žalobcu zabezpečiť povolenie na výrub lesných porastov starších ako 30 rokov na pozemkoch žalovaného, keďže až po doručení povolenia mal tento začať s ťažbou, pričom žalobca ani len netvrdil, že by takéto povolenie žalovanému doručil, keď tvrdil, že len vyvíjal aktivity na jeho zabezpečenie, čo však je pre posúdenie vecí vzhľadom na uvedené irelevantné. Žalobca pritom ani len netvrdil, že by bol so žalovaným dohodnutý na súčinnosti pri vybavení povolenia, čo nevyplýva ani z vyhotoveného textu zmluvy o budúcej zmluve a ani vykonaného dokazovania, pričom žalovaný to poprel. Pritom až po splnení tejto povinnosti zo strany žalobcu a následnej ťažby žalovaným na základe povolenia s výnosom približne 300 000,- eur za zdravé drevo z jeho parciel (nie veternej a lykožrútovej kalamity) ako vypovedal svedok J. mal žalovaný povinnosť uzatvoriť so žalobcom kúpnu zmluvu s cenou za ekvivalent hodnoty 350 m³ drevnej hmoty - guľatiny z parciel žalobcu (§ 560 OZ), t. j. zabezpečenie predmetného povolenia malo vplyv aj na kúpnu cenu, ak by bola v slovenskom znení zmluvy dojednaná.

12. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobcu, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane nároku žalovaného na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, a to vzhľadom na jeho plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 písm. c/ CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému vzhľadom na jeho plný úspech aj v odvolacom konaní priznal proti žalobcovi taktiež nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).